

Hømmelig.

42¹⁴⁷.

Dette eksemplar bedes tilbakelevert Stortingets kontor når saken er behandlet av Stortinget.

Innst. S. E.

Innstilling fra utenriks- og konstitusjonskomiteen angående statstilskudd til de norske selfangeres konsesjonsavgift til Sovjet-Samveldet for tillatelse til å drive selfangst i Kvitesjøen.

(St. prp. nr. 20, 1936).

Til Stortinget.

I St. prp. nr. 20, 1936, foreslår regjeringen at «Handelsdepartementet bemyndiges til å bruke av bevilgningen til tilfeldige utgifter i almindelighet inntil kr. 48 000 som tilskudd til den konsesjonsavgift norske selfangere vil ha å betale til Sovjet-Samveldet for tillatelse til å drive selfangst i Kvitesjøen i 1936, i det vesentlige overensstemmende med, hvad det er anført i Handelsdepartementets innstilling i saken.»

Departementet uttaler, at det «er på det rene med at den norske selfangst i Kvitesjøen for kommende sesong trenger støtte.»

Man kan, gjør departementet gjeldende, fra norsk side ikke i lengden rolig se på det høist umulige forhold, at den russiske selfangerflåte med sine store tidsmessige og moderne fartøier begynner fangsten i selve konsesjonsområdet lenge før nordmennene har tillatelse til å begynne den. Selen blir herved enten fanget av russerne i konsesjonsområdet eller skremt inn til de farvann, hvor nordmennene er forbudt å fangste. Departementet har henstillet til Utenriksdepartementet å gjøre henvendelse til Sovjet-Russland om å få istandbragt en almindelig konvensjon angående ensartet tidspunkt for påbegynnelse av fangst av Grønlandssel i Østisen og Nordisen. Men istandbringelse av en slik ordning tar sin tid og er utelukket for inneværende sesong.

Handelsdepartementet bemerker videre, at da de norske fangstskuter vendte hjem fra Kvitesjøen ifjor «var stillingen så alvorlig at rederiene så sig nødt til å overveie spørsmålet om simpelthen å forlate dette fangstfelt, som de siste par sesonger har påført rederiene betydelige tap og intet utbytte gitt til fangstfolkene.»

Hvis den flåte som har fangstet i Kvitesjøen blir nødt til å kaste sig over Vester-

isfeltet vil hele vår fangstnæring stå i fare for å bryte sammen.

Departementets forslag om tilskudd til konsesjonsavgifter er en form for assurance mot helt tapbringende fangstresultat og det er for tiden ingen annen utvei som kan anbefales, enn den departementet anbefaler.

Det er i tillit til en sådan ordning at selfangstredene har besluttet også i år å sende flåten til Kvitesjøen.

Finansdepartementet har forutsatt at beløpet ikke overstiger kr. 48 000, en forutsetning som Handelsdepartementet tiltrer.

Angående den praktiske gjennomføring av tilskuddet henvises til de i proposisjonen refererte skrivelser og opplysninger.

Komiteen skal bemerke: Ved avslutningen av handels- og sjøfarttraktaten mellom Norge og Sovjet-Russland av 15 desember 1925 blev en konsesjonsavtale om fangst av sel i Kvitesjøen til fordel for norske selfangere (undertegnet 16 desember 1924) gjort gjeldende for traktatens virketid. Avtalen gjaldt oprinnelig en deltagende flåte på 4 000 netto registertonn, men er ved senere beslutninger i den norsk-russiske ekspertkonvensjon kommet ned i ca. 2 000—2 200 tonn.

Hvis den deltagende tonnasje ytterligere skulde reduseres, må det befryktes, at det fra russisk side vil bli satt en ennu lavere maksimumsgrense for fremtiden. Om så fangstforholdene, som i de siste par år har vært meget dårlige med elendig utbytte, skulde bedre sig med behov for større deltagelse vil man komme op i de samme forviklinger som før konsesjonsavtalen.

Dette forhold sammen med de mislykkede fangstsesonger i Kvitesjøen og faren for at en overflytning til Vesteris-området av hele fangsten, kan føre til skjebnesvanger ulønsomhet for hele selfangerbedriften og dermed

dens undergang gjør at komiteen efter omstendighetene ikke vil motsette sig den støtte som er bragt i forslag.

Komiteen har herunder også tatt i betraktning de forhandlinger angående en selfangstkonsensjon, som kan stille den heromhandlede norske næring på like fot med den russiske, som det nu med god grunn er gjort innledning til. Disse forhandlinger må ansees å kunne være tilendebragt til neste år slik at man da kan ha et mer fullstendig grunnlag til vurdering av situasjonen med henblik på fremtiden. Man har også lagt vekt på at selfangstrederne efter de foreliggende opplysninger har basert sin utrustning til Kvitesjøen i år i tillid til at Handelsdepartementets forslag — som er tilstillet gruppene som fortrolig meddelelse — vil bli gjennomført.

I henhold til ovenstående og iøvrig under henvisning til forelegget innstiller komiteen til Stortinget å fatte følgende

beslutning:

Regjeringen bemyndiges til å bruke av bevilgningen til tilfeldige utgifter i almindelighet (for inneværende termin) inntil kr. 48 000 som tilskudd til den konsesjonsavgift norske selfangere vil ha å betale til Sovjet-Samveldet for tillatelse til å drive selfangst i Kvitesjøen i 1936 — i det vesentlige overensstemmende med hvad det er anført i Handelsdepartementets innstilling i saken.

Oslo i utenriks- og konstitusjonskomiteen
12 mars 1936.

C. J. Hambro,
formann.

T. Anderssen-Rysst,
ordfører og sekretær.